

ה"ת 11135/04/18 - מוחמד זיתון, עאדל זיתון, מונא זיתון, רמזי זיתון נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ת 11135-04-18 זיתון ואח' נ' מדינת ישראל

ה"ת 18395-04-18

ה"ת 11023-04-18

בפני כבוד השופט גיא אבנון

המבקשים

1. מוחמד זיתון

2. עאדל זיתון 3. מונא זיתון 4. רמזי זיתון

נגד

המשיבה

מדינת ישראל

ב"כ המבקשים: עוה"ד שוקרי אבו טביק וחי און

ב"כ המשיבה: רס"ר בר גבאי, מפלג תשאל ימ"ר מרכז

החלטה

הצדדים הגיעו להסכמות הנוגעות להשבת תפוסים, ונותרה ביניהם מחלוקת באשר לגובה הערובה במזומן המהווה אחד התנאים להשבתו של רכב BMW מ.ר. 295-19-801 (להלן: הרכב).

לא ראיתי צורך לחזור על טענות הצדדים, ואומר אך כי נתתי דעתי למלוא הטיעונים, ומצאתי לקבל את עמדת המשיבה, לפיה הערובה תהיה בשיעור 30% משווי הרכב נכון למועד השבתו, בהתאם לחוות דעת שמאי שתוזמן על ידי המשיבה.

אפרט בקצרה:

א. אין מחלוקת בדבר קיומם של חשד סביר ועילות תפיסה המצדיקים המשך תפיסת הרכב על ידי המשיבה.

ב. חובתה של המדינה לשמור על ערכם של נכסים תפוסים. ראו רע"פ 7600/08 אריה אברם נ' מדינת ישראל (07/04/2009).

ג. רכב הינו נכס מתכלה המאבד מערכו, בין אם הוא מוחזק במשמורת המדינה, בין אם יוחזר לבעליו.

ד. התנאים שנקבעו בפסיקה להשבת תפוס, לרבות הפקדת ערובה במזומן, נועדו להבטיח שמירת ערכו של התפוס כביום השבתו, ולשמש בטוחה למרכיב ירידת הערך. עוד נקבע, כי אחוז ההפקדה נגזר משווי הרכב המלא, ללא הפחתת הלוואות ושיעבודים. ראו החלטתי בצ"א 35739-06-17 מדינת ישראל נ' סאמר (01/08/2017), אשר אושרה על ידי בית המשפט המחוזי מרכז, כבוד השופט א' יקואל בע"ח 16453-09-17 סאמר יגמור נ' מדינת ישראל (28/11/2017).

ה. הפקדת ערובה בשיעור 30% משווי כלי רכב תפוסים הוכרה זה מכבר בפסיקה כשיעור סביר וראוי. ראו, מבין

עמוד 1

רבים, בש"פ 3616/11 זגורי נ' מדינת ישראל (24/05/2011, סעיף 16); בש"פ 5550/08 חי שמעון נ' מדינת ישראל (08/07/2008, סעיף 6); בש"פ 3120/06 מדינת ישראל נ' פרץ (09/08/2006, סעיף 6). [במאמר מוסגר: אין מדובר בשיעור מוחלט, וקיימים מקרים בהם ניתן להשיב תפוס גם בתנאים מקלים יותר, לעתים ללא הפקדת ערובה, הכל תלוי נסיבות. ראו החלטתי במ"י 58805-12-16 מדינת ישראל נ' סטוליארו (23/04/2017)].

בגדרי למעלה מן הצורך רשמתי בפני את התחייבות המשיבה, כי ככל שבתום ההליך יחולט הרכב ושיעור ירידת ערכו יפחת מ 30% באופן שתיווצר יתרת זכות, היא תושב למבקש 1.

ו. העובדה שהמשיבה הסכימה להשיב כלי רכב אחרים שנתפסו במסגרת החקירה בתנאים מקלים יותר (באופן משמעותי), אין בה להקים טענת אפליה כלפי המבקש 1 (שהוא בעל הרכב לשיטת המשיבה). הצדדים הסכימו, כאמור לעיל (סעיף א'), על קיומם של חשד סביר ועילות תפיסה, ומכאן מתקבלת עמדת המשיבה, כי מדובר באבחנה בין שונים, נוכח הבדלים בהיקפי העבירות המיוחסים למבקש 1 ולאחרים, כמו גם הבדלים בעוצמת החשד בשל פער ראיתי (לכאורי).

נוכח המקובץ לעיל, המבקש 1 יודיע למשיבה עד יום 4.7.18 האם הוא מעוניין לממש את אפשרות השבת הרכב בתנאים שנקבעו. בהיעדר הסכמה תוכל המשיבה לפנות לבית המשפט בבקשה למכירת הרכב לצורך שמירת ערכו.

ניתנה היום, י"א תמוז תשע"ח, 24 יוני 2018, בהעדר הצדדים.

ההחלטה תישלח לצדדים.